

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

ler, men snarere det Forhold, at der i Virkeligheden ikke er ret mange Lejligheder, der er egnede til Deling gennem Ombygning. Hertil kommer, at man under de nuværende vanskelige Boligforhold naturligvis vægrer sig ved at sige Lejerne i en Ejendom op for at foretage omfattende og langvarige Ombygningsarbejder. Imidlertid vil vi naturligvis i Ministeriet stadig følge dette Spørgsmaal med den største Interesse, og enhver Bygherre, der er interesseret i at gennemføre saadanne Ombygningsforanstaltninger, vil møde den størst mulige Imødekommenhed fra Ministeriets Side saavel med Hensyn til Finansiering som med Hensyn til Meddelelse af Byggedispensationer og Materialebevilgninger.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard rejste Spørgsmaalet om, hvorvidt der ikke kunde træffes Foranstaltninger til en Omflytning mellem Familier med faa Børn og Familier med mange Børn, saaledes at Familierne med de mange Børn kom ind i de store Lejligheder. Hertil vil jeg bemærke, at dette Spørgsmaal ligger uden for dette Lovforslags Omraade. Hvis en saadan Omflytning først er tænkt iværksat, efterhaanden som Lejlighederne bliver ledige, er der i Virkeligheden ikke Tale om andet og mere, end hvad der allerede i Dag opnaas i Henhold til Loven om Boliganvisning. Jeg maa derfor forstaa det ærede Medlem saaledes, at der skulde være Tale om at søge gennemført en Tvangsomflytning af Familierne, men det vil da ogsaa i høj Grad være Indgreb i de private Forhold.

Det ærede Medlem spurgte endelig, om der ikke vilde være en Mulighed for at yde Støtte til egnede Isoleringsforanstaltninger i de Lejligheder, der har overtallige Værelser. Det ærede Medlem tænker antagelig her paa Muligheden for ved Opsætning af Skillevægge at undgaa, at en Lejer skal passere Familiens Stuer for at komme til sit eget Værelse. Som jeg allerede før har sagt, vil det overtallige Værelse dog i saa Tilfælde efter Forslagets § 7, Stk. 2, undertiden ikke blive anset for egnet til Udlejning, og Spørgsmaalet skulde saaledes allerede af den Grund være faldet bort. Eventuelt vil der i andre Tilfælde kunne ydes Støtte til egnede Isoleringsforanstaltninger fra den i § 16 omhandlede Fond.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard nævnte Bolignøden i Oslo, og jeg skal lige gøre et Par Bemærkninger herom. Den norske Lov om Afstaaelse af Brugsret til Husrum af 9. Juni 1946 har bortset fra Nybygninger ingen Regel om, hvor meget Husrum Indehaveren

af en Lejlighed kan kræve fritaget for Rekvision, det skal i hver enkelt Kommune fastsættes af Kommunalbestyrelsen efter Forslag fra Husfordelingsnævnet. Der er altsaa ikke som i mit Forslag givet nogen Begrænsning af, hvor langt Kommunen kan gaa i Retning af Rekvision af Værelser. I Norge kan der sættes ikke blot enlige, men ogsaa Familier ind i Lejligheden. Reglerne i Norge er altsaa langt strengere, og det er vel ogsaa naturligt og nødvendigt, da Bolignøden deroppe er langt større end her. Eksempelvis kan jeg nævne, at der i Oslo til 300 000 Indbyggere findes i alt ca. 200 000 Værelser, medens de tilsvarende Tal for Københavns Vedkommende er ca. 700 000 Værelser til ca. 700 000 Beboere.

Som Eksempel paa, hvor strengt man i Praxis er gaaet til Værks i Norge, kan jeg nævne et Tilfælde, hvor der i en Lejlighed paa 2 Værelser og et Kammer foruden Hovedlejer boede en Fremlejer, anvist af Husfordelingsnævnet, og i Kammeret en Fremlejer, som Hovedlejer selv havde taget ind i Lejligheden. Da Hovedlejer flyttede og Fremlejer ønskede at gifte sig, mente han, at han kunde overtage Lejerens Værelse og flytte ind i dette. Dette vilde Husfordelingsnævnet ikke uden videre godkende, idet Boligforholdene i Kommunen var saaledes, at man uanset, at Boligantallet ikke gik ned ved Lejerens Flytning, dog ønskede at disponere over det andet Værelse, der var blevet ledigt, og maatte forlange, at Fremlejer og hans Kone maatte nøjes med det Værelse, de hidtil havde haft.

Jeg vil saa blot takke det ærede Medlem Hr. Elgaard for hans Udtalelse til Slut om, at Venstre ikke lukkede Døren og ikke drejede Nøglen om. Heri vil jeg se en Tilkendegivelse af, at Venstre dog vil være med til at forhandle om dette Spørgsmaal trods alle de Indvendinger, Partiets Ordfører har gjort.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fremsatte nogle Bemærkninger, som for mig at høre var af en vis ironisk Karakter, som egentlig stod i et Misforhold til det alvorlige Problem, dette Lovforslag søger at løse. Der var nærmest en overlegen Overbærenhed i Bemærkningerne, som jeg for Resten ikke bryder mig om, men som maaske var møntet paa de Kredse, som det ærede Medlem i Særdeleshed repræsenterer. Det ærede Medlem fandt det underligt, at Loven umiddelbart skulde gælde for Hovedstadskommunerne, og at der ikke var Adgang til at bestemme, at Lovens Regler ikke skal anvendes, hvis det viser sig, at der ingen Trang er til Anvendelse af Bestemmelserne.